

Technika psaní větších prací (několik tipů)

- (1) Dobře promyslet a zvolit **téma** (předmět/otázka) a stanovit si **cíl** práce (tj. co chci vyložit/ukázat; jakou odpověď chci obhájit, atd.)
- (2) Volbu tématu **konzultovat** a spolu s ním si zvolit také **školitele**.
- (3) Vyhledat si zvládnutelný ale zároveň reprezentativní okruh relevantní **sekundární literatury**.
- (4) Vytvořit si předbežnou **osnovu práce** („teze“): hlavní kroky a podkroky.
- (5) **Konzultovat, diskutovat**.
- (6) Neodkládat psaní příliš dlouho a realisticky (s dost velkou rezervou) si **práci rozvrhnout**: pokud věc nešídíme, *vždycky* to reálně trvá déle, než si představujeme.
- (7) Být připraven na to, že se při psaní ukáže **něco, co jsme předem neviděli** – být připraven(a) změnit strukturu – být otevřen(a) pro možnost, že na naši otázku dostaneme (trochu) jinou odpověď, než jsme si na začátku představovali.
- (8) Čím častěji donutím školitele (a jiné vyučující) **konzultovat**, tím lépe pro mě!
- (9) Napsat nejprve jednotlivé kapitoly a teprve pak **úvod a závěr** (zálohovat!)
- (10) Doladit **formality**: vychytat chyby, sjednotit formu citování, vytvořit bibliografii, ...
- (11) Nechat si čas, abych si mohl práci **s odstupem** po sobě přečíst.

Příklad plagiátorství¹

Barry Coward, *The Stuart Age*, 2. vydání, 2. tisk, London: Longman, 1994, s. 395–396.

Not surprisingly many of the increasing number of newspapers committed themselves to one of the two major political groups. Whig newspapers, like **John Tutchin's *Observer*** and ***Post Man***, and Tory papers, like ***The Post Boy, Rehearsal***, and more sophisticated ***Examiner*** for which **Johnathan Swift** wrote in **1710–11**, were well versed in the techniques of party propaganda. Some of the political journalism of the day had literary polish – **Addison, Steele** and **Defoe**, as well as **Swift**, contributed regularly to newspapers and journals – but its satire could be scurrilous as well as subtle, sometimes provoking a violent reaction. **John Tutchin** was beaten up at least twice by a Tory mob, in **September 1707** he died after being viciously attacked in the street.³ A few newspapers wrote only for a London audience; the best example is ***The Daily Courant***, the first daily newspaper in Britain, which began publication on **11. March 1702**. Many, however, circulated widely in the provinces. It was a manuscript newsletter, produced by an army of clerks under the direction of **John Dyer**, that was read most avidly by metropolitan and provincial Tory squires and parsons. It is 'very common in these northern parts', wrote **William Bowes from Durham** in **May 1705**.⁴ By **1712** an estimated **67,000** copies of all newspapers were sold each week, in addition to an unknown number that were given away.

3) **Kenyon**, *Revolution Principles*, p. **122**.

4) Quoted in **Speck**, *Tory and Whig*, p. **92**.

Martin Kovář, *Anglie posledních Stuartovců 1658–1714*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 1998, s. 204–205.

Tisk byl z velké části rovněž stranicky rozdělen.⁵⁾ **Obsevator** a **The Post Man Johna Tutchina** byly prowhigovské, **The Post Boy, Reversal** a **Examiner**, jež proslul [sic] vytříbenými technikami stranické propagandy, byly toryovské noviny. Politický žurnalismus oněch let měl mimořádně vysokou literární úroveň a není divu – vždyť do novin a časopisů pravidelně přispívali **Johnatan Swift, Joseph Addison, Richard Steel** a **Daniel Defoe**. Jejich satirické články a pamflety byly sice nezřídka přisprostlé a mírně oplzlé, na druhé straně však také jemné, bystré, vtipné a velmi uhlazené, téměř vždy ovšem provokující a nenechávající čtenáře lhostejnými a vyvolávající zlostné reakce. **John Tutchin** byl dvakrát zbit toryovskou lůzou a v **září 1707** zemřel na následky zranění, které utrpěl při dalším útoku na ulici.⁶⁾ Zatímco některé noviny se obracely výlučně k londýnským čtenářům – jako příklad lze uvést **The Daily Cauntant**, první deník v Anglii, respektive ve Velké Británii, jenž začal vycházet **11. března 1702**, jiné byly kolportovány i na venkově. Jednalo se vesměs o ručně opisované noviny, jejichž čtenáři byli metropolitní i venkovští aristokraté, duchovní a méně často představitelé obchodních kruhů. Učinit představu o tom, zda bylo čtení novin běžným zvykem či spíše výjimečnou záležitostí, není snadné. Za „velmi rozšířené v našich krajích“ je v roce **1705** označil **William Bowes z Durhamu**,⁷⁾ odjinud přicházely zprávy opačné. Nesporným faktem je, že v roce **1712** bylo každý týden prodáno **67 000** „výtisků“ všech novin.

5) Tisk pozdněstuartovské Anglie mapuje práce **SUTHERLANDA, J.**, *The Restoration Paper and its Development*, Cambridge 1986, 253 s. [sic]

6) **KENYON, J. P.**, *Revolution Principles* [...], London 1977, s. **122**.

7) **SPECK, W. A.**, *Tory and Whig* [...], London 1970, s. **92**.

¹ Podle: Marek Jandák, Tomáš Konečný a Ondřej Crhák, „Dopustil se profesor Martin Kovář, prorektor Univerzity Karlovy, plagiátorství?“, <http://www.ffabula.cz/cs/akce-projekty/obscura/komentare/dopustil-se-profesor-martin-kovar-prorektor-univerzity-karlovy-plagiatorstvi/>, navštíveno 17.12.2019.

Nejčastější porušení publikační etiky:² 1. **vymýšlení a zkreslování/falšování výzkumných zjištění**, 2. **plagiátorství**, 3. **připisování spoluautorů**, 4. **duplicitní/simultánní publikování**, 5. **dělení publikací do více článků**, 6. **recyklování textů**, 7. **vzájemné (reciproční) citování spřízněných kolegů**, 8. **zkreslené citování**, 9. **nepřiznaný konflikt zájmů**, 10. **porušování majetkových autorských práv**.

² Podle: Petr Knecht a Dominik Dvořák, „Etika vědecké práce a publikování pro mírně pokročilé“, *Pedagogická orientace* 23.4 (2013), s. 554-578.